

باکتریوفاژ درمانی: رویکردی جدید در مقابله با مقاومت آنتی بیوتیکی

دکتر حمید باخرد^۱، مجتبی غنی زاده^۲

۱. گروه بیوتکنولوژی دارویی، دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲. دانشجوی داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران

■ معرفی

باکتریوفاژها ویروس‌هایی هستند که فراوان‌ترین موجودات روی زمین می‌باشند که به‌طور اختصاصی از باکتری‌ها به عنوان میزبان استفاده می‌کنند. باکتریوفاژها در واقع انگل‌های اجباری باکتری‌ها هستند که با استفاده از سیستم بیوستنز میزبان درون باکتری‌ها تکثیر می‌یابند (۱). اولین بار در سال ۱۸۹۸ هنکین و همکارانش که روی رودخانه گنگ در هند تحقیق می‌کردند دریافتند که آب این رودخانه از تکثیر باکتری مولد وبا جلوگیری می‌کند و حساسیت افرادی که از آب این رودخانه استفاده می‌کنند نسبت به بیماری کمتر است. از آنجایی که جوشاندن آب این خاصیت را از بین می‌برد آن‌ها نتیجه گرفتند که عامل این ویژگی باید یک موجود زنده باشد (۲).

خلاصه

مدت‌هاست که مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی و گسترش روزافزون آن‌ها به عنوان یکی از اصلی‌ترین معضلات در درمان بیماری‌های عفونی مطرح است و مشکلات ناشی از آن همچون افزایش مرگ و میر کاهش کیفیت سلامت جامعه، افزایش هزینه‌های درمانی گریبان گیر نظام سلامت جوامع امروزی است. به همین دلیل، بخش زیادی از تحقیقات در این زمینه به مقابله با این معضل اختصاص یافته است و یکی از حوزه‌های اصلی در این رابطه استفاده از باکتریوفاژهای دست نخورده برای درمان انواع عفونت یا همان «فاژدرمانی» می‌باشد. در این مجال فواید و مضرات احتمالی این روش را بیان کرده و به بررسی اجمالی تلاش‌های صورت گرفته در این زمینه می‌پردازیم.

آسیای میانه (علی‌الخصوص در کشورهای روسیه و گرجستان) این تحقیقات ادامه داشت به طوری که حتی طی جنگ جهانی دوم فاژدرمانی برای درمان عفونت‌های مختلف سربازان شوروی سابق (مانند اسهال، قانقاریا) استفاده می‌شد (۶،۷) اما از سال ۱۹۵۰ در پی ایجاد و گسترش مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی در اروپا و آمریکا، تحقیقات روی باکتریوفاژها و توجه دانشمندان به رفع این مشکل مجدداً در اروپا و آمریکا رونق گرفت. از آن زمان تاکنون پژوهش‌ها در زمینه فاژدرمانی همچنان ادامه دارد و با توجه به موارد موفق فاژدرمانی همچون درمان عفونت‌های سوختگی اشریشیا کلی، درمان عفونت‌های دستگاه تناسلی، درمان اسهال‌های شیگلایی و ... به نظر می‌رسد بتوان با شناخت بیشتر باکتریوفاژها و برطرف کردن نگرانی‌های موجود در رابطه با استفاده انسانی از آن‌ها، از فاژدرمانی به منظور مقابله با مشکل مقاومت‌های میکروبی بهره جست (۸).

مطالعات بعدی درباره فاژها نشان داد که فاژها دو چرخه حیاتی لیتیک و لیزوژنیک دارند. در چرخه لیتیک فاژها پس از ورود به داخل باکتری حساس تکثیر یافته و در نهایت باکتری را لیز می‌کنند. لیز شدن باکتری بدین صورت انجام می‌گیرد که فاژ یک پروتئین لیزکننده سنتز می‌کند که دیواره باکتری را از داخل از بین می‌برد. با متلاشی شدن باکتری فاژهای جدید (progeny phages) بیرون می‌ریزند و در تماس با باکتری‌های جدید به آن‌ها می‌چسبند و این چرخه دوباره تکرار می‌شود. دسته دیگر فاژها به صورت نهفته (Lysogenic) زندگی می‌کنند. فاژهای نهفته بعد از ورود به باکتری تکثیر

در سال ۱۹۱۵، فلیکس درل، میکروشناس کانادایی - فرانسوی، هنگامی که در فرانسه مشغول برررسی عامل ایجاد نوعی اسهال اپیدمیک (شیگلایا دیسنتری) در بین واحدهای ارتش فرانسه بود، در کمال تعجب متوجه نقاط روشن بدون باکتری در کشت سطحی این پاتوژن بر سطح پلیت شد. به علاوه او نشان داد عاملی که سبب عدم رشد این عامل در سطح پلیت می‌شود، می‌تواند از فیلترهای مخصوص جداسازی باکتری عبور کند. در سال ۱۹۱۷ هرله نتایج تحقیقات خود را چاپ کرد و عوامل میکروسکوپی کشنده باکتری‌ها را باکتریوفاژ (به معنای خورنده باکتری) نامید (۳). در همان ایام یک میکروشناس انگلیسی به نام فردریک توارت، باکتریوفاژهای مشابهی را که میکروکوکوس‌ها را از بین می‌بردند، کشف کرد. او همچنین مشاهده کرد که این اثرات از یک کلنی به کلنی دیگر انتقال پیدا می‌کند و حتی رقیق شده کلنی‌های لیز شده که از فیلتر باکتریایی نیز عبور داده شده بود هم می‌توانست باکتری‌های دیگر را لیز کند اما با حرارت دادن خاصیت لیتیک فیلترها از بین می‌رفت. بدین ترتیب باکتریوفاژها به عنوان عوامل جدید از بین برنده باکتری‌ها کشف شدند (۲،۴).

از آن زمان تحقیقات به منظور استفاده از این ویروس‌ها برای درمان بیماری‌های عفونی آغاز شد اما در سال ۱۹۴۱ در پی کشف آنتی‌بیوتیک‌ها و گسترش بسیار سریع استفاده از آن در اروپا و آمریکا، دانشمندان غربی برای مدت طولانی علائق خود را برای پژوهش در زمینه فاژدرمانی از دست دادند (۵). در حالی که در اروپای شرقی و

نمی‌کنند و باکتری را لیز نمی‌کنند بلکه ژنوم خود را وارد ژنوم باکتری کرده و همراه ژنوم باکتری با همانندسازی کروموزوم باکتری همانندسازی کرده و به نسل‌های بعدی منتقل می‌شوند (۴،۵،۹). باکتریوفاژها از نظر مورفولوژیکی متنوع هستند و حدود ۹۶ درصد فاژهایی که تاکنون شناسایی شده‌اند، در راسته فاژهای دم‌دار که شامل سه خانواده Podoviridae، Myoviridae، Siphoviridae است قرار دارند (۵،۱۰،۱۱).

■ مزایای استفاده از باکتریوفاژها در درمان بیماری‌ها

در فاژدرمانی از پتانسیل لیزکنندگی باکتریوفاژها برای از بین بردن باکتری‌های پاتوژن استفاده می‌شود. بدین صورت که باکتریوفاژ موثر علیه عامل پاتوژن ابتدا از بانک فاژ انتخاب شده، یا به وسیله غربالگری نمونه‌های محیطی مشکوک یافت می‌شود. سپس باکتریوفاژ به صورت اشکال دارویی مختلف (محلول شست و شو، قطره چشمی و ...) به موضع عفونت منتقل می‌شود. از جمله مزایای فاژدرمانی عبارتند از: فاژهای مورد استفاده در فاژدرمانی باکتریوسیدال هستند، در صورتی که یک باکتری به یک باکتریوفاژ لیتیک آلوده شود قطعا از بین خواهد رفت، زیرا فاژها تا جایی تکثیر می‌شوند که دیواره باکتری متلاشی شود اما برخی آنتی‌بیوتیک‌ها (مانند تتراسایکلین) تنها مانع رشد باکتری می‌شوند (باکتریواستاتیک) و این باعث می‌شود با مواجه طولانی آنتی‌بیوتیک با باکتری خطر گسترش مقاومت افزایش یابد (۱۲،۱۳). تنظیم مقدار مصرف خود به خودی، باکتریوفاژها

به علت ماهیت انگلی خود در حضور باکتری پاتوژن می‌توانند حتی با تعداد کم تکثیر شوند و تا از بین رفتن کامل پاتوژن به تکثیر خود ادامه دهند. با از میان رفتن عامل پاتوژن تکثیر فاژها نیز متوقف شده و به تدریج از بدن دفع می‌شوند. در حقیقت، فاژها به نوعی مقدار خود را تنظیم می‌کنند (۱۴). اثرات کم‌تر بر سلول‌های انسانی، فاژها و ویروس‌هایی هستند که اثرات خود را منحصر بر باکتری میزبان خود اعمال می‌کنند. به همین دلیل برخلاف آنتی‌بیوتیک‌ها اثری بر سلول‌های انسانی نداشته و عوارض جانبی کم‌تری دارند (۴،۱۴،۱۵،۱۶). اثرات کم‌تر بر فلور طبیعی بدن، به علت طیف اثر بسیار اختصاصی بر خلاف آنتی‌بیوتیک‌ها که اثرات کشندگی و استاتیک خود را هم بر عامل پاتوژن و هم بر فلور طبیعی اعمال می‌کنند، باکتریوفاژها تنها بر میزبان پاتوژن خود موثر بوده و اثرات بسیار کم‌تری بر فلور طبیعی می‌گذارند. به همین دلیل عوارض ناشی از تخریب فلور طبیعی در آن‌ها مشاهده نمی‌شود (۱۶). خطر کمتر ایجاد مقاومت، باکتریوفاژها دشمنان بیولوژیک باکتری‌ها هستند و روش‌های پیچیده‌ای در لیز کردن آن‌ها به کار می‌برند. به همین دلیل احتمال ایجاد مقاومت باکتریایی به آن‌ها کم‌تر است. در عین حال به علت نرخ بالای جهش در ژنوم باکتریوفاژها احتمال ایجاد مقاومت نسبت به آن‌ها دو چندان کاهش می‌یابد. در حالی که عموماً در صورت استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها به علت ساده‌تر بودن مکانیسم اثر و همچنین عدم توانایی تغییر (همانند جهش در باکتریوفاژ)، خطر مقاومت بالاتر است (۱۶). عدم وجود مقاومت متقاطع با آنتی‌بیوتیک‌ها، به علت مکانیسم اثر بسیار متفاوت

درمانی باید قدرت بالایی در لیزکنندگی پاتوژن هدف خود داشته و در عین حال کم‌ترین اثر را بر محیط عمل خود بگذارند. برای مثال، وجود یک ژن مولد توکسین انسانی در ژنوم یک فاژ مانع از استفاده آن می‌شود. حتی اگر فاژ مذکور قدرت لیزکنندگی بالایی برای پاتوژن هدف خود داشته باشد. از طرفی، در صورتی که باکتریوفاژ به صورت لیتیک نبوده و لیزوژن باشد، نه تنها باعث لیز شدن باکتری نمی‌شود، بلکه باعث مقاوم شدن پاتوژن به آلودگی با سایر فاژها می‌گردد و همچنین ممکن است موجب القای ژن مولد توکسین احتمالی در باکتری پاتوژن شود. به طور کلی، فاژ مورد استفاده در این زمینه باید قدرت کشندگی بالا، آسیب‌رسانی کم به بیمار و کیتیک مناسب مانند جذب خوب، تغلیظ مناسب در سایت اثر را داشته باشد (۱۶، ۱۹، ۲۰، ۲۱). طیف میزبان بسیار اختصاصی طیف اثر بسیار اختصاصی فاژها باعث می‌شود به ندرت بتوان باکتریوفاژی را یافت که بتواند انواع سوش‌های پاتوژن موجود در عفونت یک بیمار را لیز کند. در این جا ما نیاز به عاملی وسیع‌الطیف‌تر داریم که توانایی از بین بردن تمام سوش‌های پاتوژن بیمار را داشته باشد. به همین منظور عموماً مجبور به استفاده از مخلوط چند فاژ که هر کدام قدرت لیزکنندگی نسبت به یک سوش خاص را دارند، هستیم. به این مخلوط «کوکتل فاژی» می‌گوییم. بدیهی است که استفاده از کوکتل‌های فاژی خطر بروز مقاومت را نیز کاهش می‌دهد (۴، ۱۸، ۲۱). به علت ماهیت بیولوژیکی فاژها، آن‌ها می‌توانند موجب تحریک سیستم ایمنی بدن و بروز التهابات شدید شوند (۱۶).

باکتریوفاژها با آنتی‌بیوتیک‌ها و تفاوت ماهیتی آن‌ها عملاً مقاومت متقاطع مابین این دو وجود ندارد و می‌توان از فاژها برای درمان عفونت‌های مقاوم به چندین آنتی‌بیوتیک (مانند استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین) بهره جست. در حالی که در صورت مقاوم بودن یک پاتوژن به آنتی‌بیوتیک خاص، احتمال مقاوم بودن به سایر آنتی‌بیوتیک‌های هم‌خانواده آن افزایش می‌یابد (۱۲، ۱۶). یافتن یک باکتریوفاژ علیه یک پاتوژن به مراتب سریع‌تر و کم‌هزینه‌تر از طراحی و تولید یک آنتی‌بیوتیک جدید است (۱۷). باکتریوفاژها با اکثر فرمولاسیون‌های موجود سازگار هستند و می‌توان آن‌ها را به اشکال مختلف مانند قطره چشمی، خوراکی و یا سایر اشکال دارویی تولید کرد (۱۲، ۱۶، ۱۸). اثرات مخرب محیط زیستی کم‌تر، به دلیل این که فاژها عمدتاً از مواد سازگار با محیط زیست، همانند پروتئین و نوکلئیک اسید، تشکیل شده‌اند، و همچنین میزبان اختصاصی دارند، رهايش آن‌ها در محیط اثرات مخرب کم‌تری نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها بر محیط زیست می‌گذارد (۱۶). هزینه کم‌تر، عموماً روند جداسازی، تکثیر و خالص‌سازی باکتریوفاژها با توجه به پیشرفت روزافزون روش‌های بیوتکنولوژی به روندی کم‌هزینه و به صرفه نسبت به طراحی و تولید آنتی‌بیوتیک‌ها تبدیل شده است (۱۶).

■ معایب استفاده از باکتریوفاژها در درمان بیماری‌ها

مضرات احتمالی استفاده از باکتریوفاژها عبارتند از: محدودیت در انتخاب فاژ مناسب برای فاژدرمانی، باکتریوفاژهای مورد استفاده در فاژ

■ مروری کوتاه بر فاز درمانی انجام شده

با توجه به این که بیش‌ترین تلاش‌ها در زمینه فازدرمانی در کشور شوروی سابق صورت گرفته است، هم‌اکنون نیز کشور گرجستان در این زمینه در جهان پیشرو است. در این بخش، بیشتر به موارد موفق فازدرمانی در این کشور می‌پردازیم. قبل از تجزیه شوروی سابق نمونه‌های مختلف باکتری‌های پاتوژن از سراسر این کشور به «انستیتو الپاوا»، مرکز اصلی تحقیقات فازدرمانی در گرجستان، فرستاده شده و به منظور باکتریوفاز غربالگری می‌شدند. به طوری که درمان‌های موثری برای اسهال شیگلایی و عفونت‌های سوختگی سربازان ارتش و حتی قانقاریا به روش فاز درمانی یافت شد. متأسفانه، اکثر مستندات این اقدامات به عنوان اسرار نظامی شوروی سابق طبقه‌بندی شده و با فروپاشی شوروی سابق مسکوت ماند. تا این که در سال ۱۹۹۵ مجدداً با حمایت دولت گرجستان فازدرمانی رونق گرفته و محصولات فازی وارد بازار دارویی شدند (۲۱، ۲۲، ۲۳). از جمله محصولاتی که هم‌اکنون به صورت گسترده در گرجستان مصرف می‌شوند دو محصول پیوفاز و اینتستی فاز هستند. پیوفاز (Pyophage™) تشکیل شده از باکتریوفازهای متعددی علیه پاتوژن‌های مولد چرک می‌باشد. این فازها باکتری‌های *S.aureus* و *P.aeruginosa*، دو گونه از پروتئوس و چندین گونه از استرپتوکوکوس‌ها را هدف می‌گیرند. این محصول علیه عفونت‌های مختلف چرکی مانند عفونت‌های سوختگی، ادراری و... استفاده می‌شود (۱۷).

اینتستیفاز (Intestiphage™) به صورت گسترده

در گرجستان برای درمان اسهال باکتریایی استفاده می‌شود و حتی به صورت بدون نیاز به نسخه در اختیار عموم قرار دارد. همچنین این محصول به صورت گسترده در بیمارستان‌ها به منظور پیشگیری و درمان عفونت‌های گوارشی مورد استفاده است. اینتستیفاز شامل باکتریوفازهای متعدد علیه انتروکوک‌های مختلف علی‌الخصوص *Shigella flexneri*، *Shigella sonnei*، *E.coli*، *Proteus vulgaris* و *Proteus mirabilis* می‌باشد. دو محصول پیوفاز و اینتستیفاز با توجه به سوش‌های بالینی گسترش یافته در هر سال، با باکتریوفازهای جدید به روزرسانی می‌شوند (۱۷).

■ استفاده از فازها در درمان عفونت‌های پس از جراحی

فازدرمانی هم‌اکنون در گرجستان به صورت گسترده برای پیشگیری و درمان عفونت‌های پس از جراحی استفاده می‌شود. همچنین این روش موفق‌ترین روش درمان عفونت‌های مقاوم به چندین آنتی‌بیوتیک پس از جراحی در گرجستان بوده است. در مواردی که عفونت به باکتریوفاز درمانی مقاومت نشان می‌دهد می‌توان با غربالگری بانک فازی موجود در مراکز فازدرمانی، فاز موثر بر پاتوژن مقاوم را یافت و یا از طریق غنی‌سازی نمونه‌های محیطی، فاز موثر را جداسازی نمود (۱۷). در این زمینه پرطرفدارترین محصول در گرجستان پیوفاز می‌باشد که به صورت اشکال دارویی مختلف (محلول شست و شو، پیچ موضعی قطره چشمی و سایر اشکال دارویی) در دسترس است. برای زخم‌های عمیق تر فازها بر روی

پلیمری زیست تخریب پذیر فاژیویدرم بارگذاری شده‌اند (۱۷). باکتریوفازها همچنین به منظور درمان عفونت‌های دستگاه تناسلی به صورت تامپون و همچنین شیاف در دسترس هستند. باکتریوفازها همچنین به صورت گسترده در بیمارستان‌ها به منظور پاکسازی سطوح از عوامل عفونی بیمارستانی به کار می‌روند. در یک مطالعه بالینی ۶ ماهه به منظور بررسی کارآمدی این روش نشان داده

جدول ۱

منبع	توضیحات	میکروارگانیزم هدف	بیماری
۲۴	۲۲ بیمار تحت بررسی در پی از میان رفتن کامل عفونت درمان شدند.	E.coli Proteus Pseudomonas Staphylococcus	عفونت‌های زخم و جراحات
۲۵	درمان با استفاده از پیوفاز انجام شد و منجر به کاهش دو برابری استافیلوکوکوسی و استرپتوکوکوسی و کاهش یک و نیم برابری پروتئوس گردید.	Proteus Staphylococcus Streptococcus	عفونت‌های سوختگی
۲۶	در ۹۲ درصد بیماران پس از فاز درمانی بهبود علائم بالینی مشاهده شد و در ۸۴ درصد بیماران عفونت مربوطه از میان رفت.	E.coli Proteus Staphylococcus	التهاب عفونی مجاری ادرار
۲۷	درمان به تنهایی با باکتریوفاز با توام درمانی باکتریوفاز و آنتی‌بیوتیک مقایسه گردید. توام درمانی باکتریوفاز و آنتی‌بیوتیک موثرتر واقع گردید.	Salmonella Shigella	سالمونلوزیس
۲۸	فاز درمانی در ۳۶۰ بیمار تحت بررسی منجر به درمان ۸۶ درصد از بیماران گردید و شیمی درمانی با آنتی‌بیوتیک‌ها در ۴۰۴ بیمار تحت بررسی منجر به درمان ۴۸ درصد از بیماران گردید. توام درمانی باکتریوفاز و آنتی‌بیوتیک در ۵۷۶ بیمار تحت بررسی منجر به درمان ۸۳ درصد از بیماران شد.	Enterococcus E.coli P.aeruginosa Proteus Staphylococcus Streptococcus	التهاب‌های عفونی
۲۹	این بررسی در بیماران سرطانی انجام شد و ۸۲ درصد بیماران از میان ۶۵ نفر بهبود یافتند.	Staphylococcus Pseudomonas	عفونت‌های پس از جراحی
۳۰	مطالعه دوسویه کور، وقوع اسهال در گروهی که تحت درمان پیشگیرانه با باکتریوفازها قرار گرفتند ده برابر از گروه شاهد کمتر بود.	Shigella	اسهال (به منظور پیشگیری)
۳۱	بهبودی کامل در ۱۱۷ بیمار تحت فاز درمانی مشاهده شد. در مقایسه با ۶۴ درصد بهبودی کامل در بیماران تحت درمان با آنتی‌بیوتیک.	Staphylococcus	عفونت‌های پارانشیم ریه

شد که این روش برای پاکسازی پسودوموناس آئروژنوزا، یک گونه پروتئوس بالینی و گونه‌ای از استافیلوکوک بالینی بسیار کارآمد است. به طوری که باعث کاهش حدوداً ۹۰ درصدی میزان این پاتوژن‌ها در سطوح بیمارستانی شده است (۱۷). جدول (۱) خلاصه چندین مورد از موارد موفق فازدرمانی را نشان می‌دهد.

در کشورهای دیگر نیز با توجه به این که این روش به تازگی در حال رونق است موارد موفق فازدرمانی انجام شده است. در ایالات متحده در سال ۲۰۰۶ میلادی اسپری «Listshield™» که شامل باکتریوفاژ علیه لیستریا مونوسیتوژنز می‌باشد از سازمان غذا و دارو به منظور از بین بردن این باکتری در محصولات گوشتی مجوز گرفت (۳۴). همچنین یک کوکتل فاژی شامل باکتریوفاژ علیه پسودوموناس آئروژنوزا، استافیلوکوکوس اوره ئوس اشرفیشیاکلی برای درمان عفونت‌های سوختگی در فاز یک بالینی می‌باشد (۱۶).

در انگلستان نیز یک کوکتل فاژی علیه پسودوموناس آئروژنوزا به منظور درمان عفونت‌های مقاوم گوش میانی، در فاز دو بالینی می‌باشد (۱۶). در بلژیک تمرکز دانشمندان بر درمان عفونت‌های سوختگی پسودوموناس آئروژنوزا و استافیلوکوکوس اوره ئوس می‌باشد و به علت موارد موفق درمان به این روش، کوکتل‌های فاژی به همین منظور وارد فازهای بالینی شده‌اند (۱۶، ۳۳). فازها را می‌توان به صورت خوراکی، رکتال، موضعی و حتی تزریقی استفاده کرد اما بیشترین گزارش‌ها مربوط به استفاده موضعی برای درمان عفونت‌های مزمن زخم‌های پوستی بوده است (۴).

■ شرکت Intralytix® ایالات متحده

این شرکت که در بالتیمور آمریکا واقع شده است به صورت اختصاصی تمامی محصولات خود را تنها در زمینه تکنولوژی فاژی ارایه می‌دهد. از جمله محصولات این شرکت می‌توان به Listshield™، Ecoshield™ و Salmofresh™ اشاره کرد. همان‌طور که اشاره شد Listshield™ حاوی باکتریوفاژ لیتیک علیه لیستریا مونوسیتوژنز می‌باشد و به منظور از بین بردن این باکتری در محصولات گوشتی استفاده می‌شود (۳۴). Ecoshield™ نیز حاوی باکتریوفاژهای لیتیک علیه E.coli O157 می‌باشد. این محصول نیز به منظور پاکسازی محصولات غذایی از این پاتوژن گوارشی به کار می‌رود (۳۵). Salmofresh™ به منظور از بین بردن Salmonella enteric استفاده می‌شود و حاوی باکتریوفاژهایی علیه این میکروارگانیسم است (۳۷). شایان ذکر است Listshield™ از سازمان غذا و داروی ایالات متحده مجوز گرفته و دو محصول دیگر در حال طی مراحل کسب مجوز هستند.

■ جمع‌بندی

مزایای غیر قابل انکار فازدرمانی همچون تنظیم خود به خودی مقدار مصرف، اثرات بسیار کم بر سلول‌های انسانی و همین‌طور فلور طبیعی بدن و ... موجب می‌شود بتوان به آن به عنوان راه حلی احتمالی در درمان عفونت‌های مقاوم باکتریایی نظر کرد اما در عین حال برای اطمینان به این روش باید ابتدا ابهام‌های فراوان خود را در زمینه بیولوژی باکتریوفاژها کامل‌تر کند. همین‌طور قبل از اتکا به این روش نوین باید همچون دیگر حوزه‌های

دریچه نوینی در درمان عفونت‌های باکتریایی به روی علم پزشکی گشوده شود (۱۶،۳۷).

درمانی حد و مرزها و استانداردها و قوانین این حوزه به صورت کامل تدوین گردد. به نظر می‌رسد با برطرف کردن موانع فوق در رابطه با فاژدرمانی

منابع

1. Huff WE, Huff GR, Rath NC, Balog JM, Donoghue AM. Alternatives to antibiotics: utilization of bacteriophage to treat colibacillosis and prevent foodborne pathogens. *Poult Sci* 2005; 84: 655-659.
2. Duckworth DH. Who Discovered Bacteriophage? *Bacteriol Rev* 1976; 40 (4):793-802.
3. Shasha SM, Sharon N, Inbar M. Bacteriophages as antibacterial agents. *Harefuah* 2004; 143 (2): 121-5, 166.
4. Skurnik M, Strauch E. Phage therapy: facts and fiction. *Int J Med Microbiol* 2006; 296(1): 5-14.
5. Hanlon GW. Bacteriophages: an appraisal of their role in the treatment of bacterial infections. *Int J Antimicrob Agents* 2007; 30 (2): 118-28.
6. Stalin's Forgotten Cure. *Science (magazine)*; 25 October 2002: 298.
7. Summers WC. Bacteriophage therapy. *Annu Rev Microbiol* 2001; 55: 437-51.
8. Mc Grath S, van Sinderen D. *Bacteriophage: Genetics and Molecular Biology* (1st ed.). Caister Academic Press; 2007.
9. Deresinski S. Bacteriophage therapy: exploiting smaller fleas. *Clin Infect Dis* 2009; 48(8):1096-1101.
10. Ackermann HW. Phage classification and characterization. *Methods Mol Biol* 2009; 501: 127-40.
11. Rossmann MG, Mesyanzhinov W, Arisaka F, Leiman PG. The bacteriophage T4 DNA injection machine. *Curr Opin Struct Biol* 2004; 14(2): 171-80.
12. Carlton RM. Phage therapy: past history and future prospects. *Arch Immunol Ther Exp (Warsz)* 1999; 47:267-274.
13. Stratton CW. Dead bugs don't mutate: susceptibility issues in the emergence of bacterial resistance. *Emerg Infect Dis* 2003; 9:10-16.
14. Abedon ST, Thomas-Abedon C. Phage therapy pharmacology. *Curr Pharm Biotechnol* 2010; 11:28-47; PMID: 20214606.
15. Skurnik M, Pajunen M, Kiljunen S. Biotechnological challenges of phage therapy. *Biotechnol Lett* 2007; 29:995-1003.
16. Kutter E, De Vos D, Gvasalia G, Alavidze Z, Gogokhia L, Kuhl S. Phage therapy in clinical practice: treatment of human infections. *Curr Pharm Biotechnol* 2010; 11:69-86.
17. Loc-Carrillo C, Abedon ST. Pros and cons of phage therapy. *Bacteriophage* 2011; 1:2, 111-114.
18. Clokie MRJ, Kropinski AM. *Bacteriophages. Methods and Protocols. Isolation, Characterization and Interactions*. New York: Humana Press 2009. genetics: hopes, perspectives, safety, limitations. *Genetika* 2001; 37:869-87.
19. Kutateladze M, Adamia R. Bacteriophages as potential new therapeutics to replace or supplement antibiotics. *Trends Biotechnol* 2010; 28:591-595.
20. Krylov VN. Phagotherapy in terms of bacteriophage genetics: hopes, perspectives, safety, limitations. *Genetika* 2001; 37:869-887.
21. Gill JJ, Hyman P. Phage choice, isolation and preparation for phage therapy. *Curr Pharm Biotechnol* 2010; 11:2-14.
22. Kramberger P, Honour RC, Herman RE, Smrekar F, Peterka M. Purification of the *Staphylococcus aureus* bacteriophages VDX-10 on methacrylate monoliths. *J Virol Meth* 2010; 166:60-64.
23. Goodridge LD. Designing phage therapeutics. *Curr Pharm Biotechnol* 2010; 11:15-27.
24. Markoishvili K, Tsitlanadze G, Katsarava R, Morris JG Jr, Sulakvelidze A. A novel sustained-release matrix based on biodegradable poly(ester amide)s and impregnated with bacteriophages and an antibiotic shows promise in management of infected venous stasis ulcers and other poorly healing wounds. *Int J Dermatol* 2002; 41:453-458.
25. Lazareva EB, Smirnov SV, Khvatov VB, Spiridonova TG, Bitkova EE, Darbeeva OS. Efficacy of bacteriophage use in complex treatment of the

منابع (ادامه)

- patients with burn wounds. *Antibiot Khimioter* 2001; 46:10-14.
26. Perepanova TS. Darbeeva OS. Kotliarova GA. Kondrat'eva EM. Maiskaia LM. Malysheva VF. The efficacy of bacteriophage preparations in treating inflammatory urologic diseases. *Urol Nefrol (Mosk)* 1995; 5:14-17.
27. Miliutina LN. Vorotynseva NV. Current strategy and tactics of etiotropic therapy of acute intestinal infections in children. *Antibiot Khimioter* 1993; 38:46-53.
28. Sakandelidze VM. The combined use of specific phages and antibiotics in different infectious allergoses. *Vrach Delo* 1991; 3:60-63.
29. Kochetkova VA. Mamontov AS. Moskovtseva RL. Erastova EI. Trofimov EI. Popov MI. Phagotherapy of postoperative suppurative-inflammatory complications in patients with neoplasms. *Sov Med* 1989; 6:23-26.
30. Anpilov LI. Prokudin AA. Preventive effectiveness of dried polyvalent Shigella bacteriophage in organized collective farms. *Voen Med Zh* 1984; 5:39-40.
31. Meladze GD. Mebuke MG. Chkhetia NS. Kiknadze NI. Koguashvili GG. Timoshuk II. Efficacy of staphylococcal bacteriophage in treatment of purulent diseases of lungs and pleura. *Grudnaia Khirurgiia* 1982; 1:53-56.
32. Hyman P. Abedon ST. Bacteriophage host range and bacterial resistance. *Adv Appl Microbiol* 2010, 70:217-248.
33. Soothill JS. Bacteriophage prevents destruction of skin grafts by *Pseudomonas aeruginosa*. *Burns* 1994; 20: 209-211.
34. http://www.intralytix.com/Intral_Products_ListShield.htm
35. http://www.intralytix.com/Intral_Products_EcoShield.htm
36. http://www.intralytix.com/Intral_Products_SalmoFresh.htm
37. Benjamin K. Chan¹. Abedon ST. Loc-Carrillo C. Phage cocktails and the future of phage therapy. *Future Microbiol* 2013; 8(6): 769-783.

